

af Pensionskassen, ved Overgang til offentlig Tjeneste regnes som tilbagelagt i denne baade i Henseende til Lønning og til Pension. Samtidig udbetaler Pensionskassen til den offentlige Kasse, der skal afholde den paagældendes Pension, et Beløb svarende til 12 pCt. af den paagældendes Lønning efter 30 Aars Alderen i den Tid, han har været Medlem af Kassen, uden Renter. Denne omtrentlige Regel kan man efter de forsikringskyndiges Udsagn nøjes med for de yngre Aldersklasser, medens der for de ældre bør foretages en individuel forsikringsmæssig Beregning. Man har da valgt at sætte 50 Aars Alderen som Grænsen; for saadanne ældre Medlemmer vil det derfor være naturligt kun at udbetale den ved Beregningen forefundne forsikringsmæssige Reserve, der netop vil svare til den forsikringsmæssige Risiko, som den offentlige Kasse overtager.

Tilsvarende Regler foreslaas indført for de Lærere, der fra offentlig Skolevirksomhed overgaar til Skolevirksomhed ved de heromhandlede private Skoleformer.

Det vil være nødvendigt, at Regler svarende til, hvad der her fastsættes for Privatseminarier, Forskoleseminarier og Øvelses-skolelærernes Vedkommende, optages paa Normeringsloven for Statsseminariernes og Statsskolernes Vedkommende og som Anmærkning paa Finansloven for Folkeskolelærere.

Paragraffens *Stk. 5* giver Undervisningsministeren Bemyndigelse til efter Forhandling med Finansministeriet ved Lovens Ikrafttræden at fritage Lærere ved de heromhandlede Privatskoler for Indtrædelse i „Pensionskassen af 1925“, forsaavidt de paagældende paa anden Maade maatte have sikret sig Pension eller af anden Grund maatte ønske sig fritaget.

Det er hermed Tanken at afbøde Tilfælde, hvor den pligtmæssige Indtrædelse i

Pensionskassen vilde medføre aabenbart urimelige Forhold.

I det af Udvalget stillede Forslag var der optaget Bestemmelser, der tog Sigte paa at indføre tilsvarende Regler ved Overgang fra disse Lærerstillinger til Embeder i Folkekirken og omvendt; Kirkeministeriet, der ikke var repræsenteret i Udvalget, har imidlertid ikke ment at kunne anbefale dette Forslag, og det er derfor udgaaet af Loven.

Med Hensyn til Forslagets økonomiske Følger bemærkes, at Statens Tilskud til „Pensionskassen af 1925“ forbliver uforandret for de private Eksamensskolers Vedkommende, men, at der hertil kommer et fast aarligt Tilskud for de private Seminarier, Forskoleseminarierne og Øvelsesskolerne, der, da Seminarierne og Forskoleseminariernes samlede Lønningsudgift kan anlaas til ca. 645 000 Kr. aarlig, Øvelsesskolernes til ca. 75 000 Kr. — ialt 720 000 Kr. — vil beløbe sig til ca. 14 400 Kr. aarlig. Herudover maa Staten opretholde de Pensioner, der er bevilget allerede afgaaede Privatseminarielærere, og som andrager ca. 60 000 Kr. aarlig, indtil dette Beløb afvikles ved Afgang, og desuden yde de ovenfor nævnte Suppleringspensioner til Lærere og Ledere, der er over 31 Aar, med Beløb, der efterhaanden, som Tiden gaar, vil være stadigt nedadgaaende. Medens Ordningen derfor i en Overgangstid vil medføre en Merudgift for Staten af i hvert Fald de nævnte 14 400 Kr., vil det endelige Resultat, naar Overgangstiden er forløbet, blive, at Statens Udgift indskrænker sig til disse 14 400 Kr., eller det andet Beløb, hvortil 2 pCt. af Lærerlønnen ved de heromhandlede Skoleformer kan beregnes. Hertil maa dog lægges det Beløb af ca. 19 000 Kr., hvormed Tilskuddet til Forstanderlønningerne vil blive forhøjet.